Analize și opinii

Sorin Roşca Stănescu: "Și dacă George Simion e șantajat?"

Acum 14 ore 420 Vizualizari 5 Timp de citire

Este o întrebare pe care, mai mult sau mai puțin explicit, și-o pun în prezent toți simpatizanții AUR. „Sistemul" a demonstrat că, atunci când se pune problema împărțirii puterii, nimic nu este negociabil. Că nu mai există reguli și norme democratice. Că este capabil să meargă până la capăt pentru a-și atinge obiectivele. Și, în aceste condiții, oare George Simion este lăsat să zburde? Sau e șantajat?

Șantajul politic are numeroase forme prin care se manifestă. Împotriva unui lider perceput drept adversar periculos, presiunea care poate fi exercitată e manifestă și explicită sau, dimpotrivă, discretă, utilizând persuasiunea sau subliminalul? Să explic această afirmație.

Au existat două tururi de scrutin prezidențial anulate în luna decembrie de către Curtea Constituțională a României și un avertisment prealabil la fel de dur, prin eliminarea din cursă, nemotivată constituțional, a Dianei Șoșoacă. Au fost primele acte săvârșite de „sistem", prin care acesta a arătat că nu se joacă. Pe bună dreptate, anularea din decembrie a alegerilor a fost percepută drept o lovitură de stat săvârșită cu toată brutalitatea. Și cât se poate de ostentativ. Operațiunea a fost nu numai extrem de dură, ci a reverberat dincolo de partidele politice, în toate instituțiile statului care se pretinde că protejează ordinea de drept. S-a manifestat în decembrie nu forța dreptului, ci dreptul forței, iar situația reală a fost percepută ca atare. Atât de bine

sancționate chiar și în condițiile în care le permit invitaților să pronunțe cele trei cuvinte „lovitură de stat", care trebuie pur și simplu șterse din memoria colectivă.

După unii, în acest an, lovitura de stat a fost desăvârșită prin scoaterea din joc a lui Călin Georgescu și recupărarea, prin mijloace artificiale, a uriașului handicap dintre punctajul obținut în primul tur de George Simion și cel al lui Nicușor Dan. I-au separat pe cei doi 20 de procente, iar în final Nicușor Dan a fost declarat câștigător cu peste 10 procente avans. Ceea ce înseamnă un total de 30 de procente. O „performanță" care nu a mai fost atinsă nicicând în istorie și niciunde. Conform unei școli de gândire, prin modul în care s-a soluționat „cel de-al doilea tur de scrutin" a fost desăvârșită lovitura de stat din România, dirijată de factorul intern și de factorul extern și executată prin intermediul diverselor autorități ale statului. Conform unei alte școli de gândire, căreia mă raliez, au avut loc nu una, ci două lovituri de stat. Cert este însă că, invocându-se necesitatea ca un reprezentant al „pro-europenilor" să câștige alegerile și să-i readucă pe progresiștii neomarxiști la butoane, statul de drept a fost călcat în picioare, atât în substanța sa, cât și în formă. Operațiunea a fost atât de brutală, încât efectele ei au fost resimțite în toate mediile, dar mai ales în cele politice.

Împotriva lui Călin Georgescu a fost pus în mișcare un mecanism infernal, nu numai cu rolul de a-l elimina, ci și, sau mai ales, pentru a-l transforma într-un exemplu, astfel încât niciun alt lider politic să nu îndrăznească să-i urmeze exemplul și să strice jocurile puse la cale în laboratoarele, mai mult sau mai puțin secrete, ale puterii.

La reluarea alegerilor, era limpede pentru toată lumea că George Simion se califica în poziția de câștigător. A fost eliminat cu toată brutalitatea, ca să mă exprim în mod elegant, cu ajutorul unui desant de extratereștri. Au votat cu circa două milioane de cetățeni mai mulți decât au fost vreodată numărați de Institutul Național de Statistică.

În aceste condiții, în ce rol a fost introdus cu forța George Simion, liderul AUR? El conduce, în acest moment, cel mai important partid din opoziție și, pe măsură ce personajele care au acaparat puterea se compromit și comit erori peste erori, cele mai multe în detrimentul populației și chiar al propriilor electorate, credibilitatea AUR crește nu numai în mod natural, ci și în mod exploziv. Tendința, consemnată ca atare de toți analiștii, este ca AUR să beneficieze, într-un termen record, nu numai de voturile tuturor suveraniștilor, ci și de adeziunea componenților bazinelor electorale dezamăgite ale partidelor instalate la putere. În aceste condiții, George Simion devine „inamicul public numărul unu", dar și un posibil paratrăsnet în eventualitatea cât se poate de probabilă în care cele patru partide intră într-o avarie totală. Dacă împotriva liderului AUR s-au exercitat presiuni la vedere sau presiuni discrete, nu sunt eu în măsură să spun. Dar cert este că „baletul" său politic din ultima vreme este atipic pentru comportamentul acestui lider și total nefiresc pentru cel mai important reprezentant al opoziției. Sentimentul general este că George Simion, în loc să acționeze, se face că face. Adică ne servește o pantomimă. Pentru a nu ne scoate din minți, sugerându-ne că nu ne mai putem baza pe nicio opoziție, dar, în același timp, pentru a nu-i deranja pe stăpânii inelelor.

Autor: Sorin Roşca Stănescu

Despre autor

editor

